

ladet sig forestille; og bagefter havde han den hele Nat paa Afstand forfulgt dem med en mistænksom Aarvaagenhed, der tilsidst bragte Per paa den Tanke, at han maatte være en forsmaaet Rival.

For at komme ud af Kaféen maatte Herren passere det Bord, hvorved Per og Salomon sad; og idet han nu gik der forbi, viftede den sidste med Haanden og udbrød meget højt:

»Godaften, Neergaard . . . Godaften . . . Hvorledes lever man?«

Hr. Neergaards Øjenbryn løftede sig som i Overraskelse. Saa smilte han halvt medlidende og svarede med et skødesløst Nik uden en Gang at tage Cigaretten af Munden. Derimod hilste han atter med næsten overdreven Høflighed paa Per, der derved paany blev tvungen til at rejse sig og gøre sin Reverens.

»Hvad er det egentlig for en Fyr?« spurgte Per, da han var gaaet.

Salomon trak paa Skulderen.

»Jeg véd ikke rigtigt . . . Træffer ham af og til i Selskabslivet. Han er jo en ganske distingveret Person, bærer et anset Navn og har gode Familjeforbindelser . . . Han skal desuden være et sjælden godt og klart juridisk Hoved . . . har i det hele haft Chancer for at gøre Karriere i vore smaa Forhold. Der var nok ogsaa en Gang Tale om at ansætte ham i Diplomatiets . . . ved Lega-